

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

**ENDELIG
A5-0004/2000**

12. januar 2000

BETÆNKNING

om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997 (Sektion I – Parlamentet, II – Rådet, III – Kommissionen, IV – Domstolen og V – Revisionsretten) (SEK(1998) 520 – C4-0350/1998, SEK (1998) 522 – C4-0351/1998, SEK(1998) 519 – C4-0352/1998)

Budgetkontroludvalget

Ordfører: Lousewies van der Laan

INDHOLD

Side

PROTOKOLSIDE	3
I. FORSLAG TIL AFGØRELSE	5
II. FORSLAG TIL AFGØRELSE	7
III. FORSLAG TIL BESLUTNING.....	11
BEGRUNDELSE	18
Udtalelse fra Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi.....	29

PROTOKOLSIDE

Den 29. april 1998 forelagde Kommissionen, jf. EKSF-traktatens artikel 78g, EF-traktatens artikel 275a og Euratom-traktatens artikel 179b, Parlamentet forvaltningsregnskab og balance for regnskabsåret 1997 samt beretningen om gennemførelsen af det almindelige budget (SEK(1998) 520, SEK(1998) 522, SEK(1998) 519).

Den 16. november 1998 forelagde Revisionsretten Parlamentet sin årsberetning for regnskabsåret 1997 med henvisning til forskellige særberetninger.

På mødet den 14. december 1998 meddelte Parlamentets formand, at han havde henvist disse dokumenter til Budgetkontroludvalget som korresponderende udvalg og til de relevante udvalg som rådgivende udvalg (C4-0350/1998, C4-0351/1998, C4-0351/1998).

På mødet den 29. oktober 1998 havde Budgetkontroludvalget valgt Brinkhorst til ordfører.

Den 15. marts 1999 fremsendte Rådet sin henstilling om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1997 til Parlamentet (C4-0156/1999).

På møder den 26. november 1998, 19. januar, 23. februar, 15.-16. marts, 12. april og 20. april 1999 behandlede Budgetkontroludvalget forvaltningsregnskab og balance for regnskabsåret 1997, beretningen om gennemførelsen af det almindelige budget, Revisionsrettens årsberetning, arbejdsdokumenterne om de forskellige sektorer af Fællesskabets virksomhed, Rådets henstilling og udkastet til betænkning og de rådgivende udvalgs udtalelser.

På mødet den 4. maj 1999 vedtog Parlamentet at udsætte afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997 (A4-0201/1999).

Med skrivelse af 8. oktober 1999, 12. november 1999 og 6. december 1999 underrettede Kommissionen Parlamentet om, hvilke foranstaltninger den havde truffet på baggrund af denne beslutning.

På mødet den 21. september 1999 valgte Budgetkontroludvalget van der Laan til ordfører.

På møder den 6. december 1999 og 11. januar 2000 behandlede det udkastet til betænkning.

På sidstnævnte møde vedtog det enstemmigt (1 hverken for eller imod) forslaget til afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997, enstemmigt forslaget til afgørelse om afslutning af regnskaberne vedrørende gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997, enstemmigt (1 hverken for eller imod) forslaget til beslutning samt enstemmigt (1 hverken for eller imod) betænkningen som helhed.

Til stede under afstemningen var: Theato (formand), van der Laan (ordfører og næstformand), Bösch (næstformand), Blak (næstformand), Camre, Dell'Alba, Folias (for Costa), van Hulten, Kuhne, Langenhagen, Mastorakis (for Hollande), McCartin (for Khanbhai), Mulder (for Di Pietro), Pomes-Ruiz, Rühle (for Staes), Stauner og Turmes (jf. forretningsordenens artikel 153).

Udtalelsen fra Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi er vedføjet denne betænkning.

Betænkningen indgivet den 12. januar 2000.

Fristen for ændringsforslag til denne betænkning vil fremgå af forslaget til dagsorden for den mødeperiode, hvor den skal behandles.

I. FORSLAG TIL AFGØRELSE

Afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997 for følgende sektioner: I-Europa-Parlamentet, II-Rådet, III-Kommissionen, IV-Domstolen og V-Revisionsretten

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997,
 - der henviser til forvaltningsregnskab og balance for regnskabsåret 1997 (SEK(1998) 520 – C4-0350/1998, SEK(1998) 522 – C4-0351/1998, SEK(1998) 519 – C4-0352/1998),
 - der henviser til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1997¹ og til dens særberetninger samt institutionernes svar,
 - der henviser til Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. EF-traktatens artikel 248,
 - der henviser til Rådets henstilling af 15. marts 1999² (C4-0156/99),
 - der henviser til sin beslutning af 4. maj 1999 om udsættelse af decharge for regnskabsåret 1997³,
 - der henviser til Kommissionens redegørelse for og oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet på baggrund af denne beslutning,
 - der henviser til EKSF-traktaten, særlig artikel 78g,
 - der henviser til EF-traktaten, særlig artikel 276,
 - der henviser til Euratom-traktaten, særlig artikel 180b,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 93 og bilag V,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi (A5-0004/2000),
1. meddeler Kommissionen decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997;

¹ EFT C 349 af 17.11.1998.

² EFT L (endnu ikke offentliggjort i EFT).

³ EFT C 279 af 01.10.1999, s. 119.

2. fremsender sine bemærkninger i beslutningen, der er en integrerende del af denne afgørelse;
3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse og beslutningen med bemærkningerne til Kommissionen, Rådet, Domstolen, Revisionsretten og Den Europæiske Investeringsbank samt at sørge for, at de offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende (L-udgaven).

II. FORSLAG TIL AFGØRELSE

Afgørelse om afslutning af regnskaberne vedrørende gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997 for følgende sektioner: I-Europa-Parlamentet, II-Rådet, III-Kommissionen, IV-Domstolen og V-Revisionsretten

Europa-Parlamentet,

- der henviser til budgettet for regnskabsåret 1997,
 - der henviser til Den Europæiske Unions forvaltningsregnskab og balance for regnskabsåret 1997 (SEK(98)0520 - C4-0350/98, SEK(98)0522 - C4-0351/98, SEK(98)0519 - C4-0352/98),
 - der henviser til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1997⁴ og til dens særberetninger,
 - der henviser til Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. EF-traktatens artikel 248,
 - der henviser til Rådets henstilling af 15. marts 1999⁵ (C4-0156/99),
 - der henviser til sin beslutning af 4. maj 1999 om udsættelse af decharge for regnskabsåret 1997⁶,
 - der henviser til EKSF-traktaten, særlig artikel 78g,
 - der henviser til EF-traktaten, særlig artikel 276,
 - der henviser til Euratom-traktaten, særlig artikel 180b,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 93 og bilag V,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi (A5-0004/2000),
- A. der henviser til, at det i medfør af EF-traktatens artikel 275 er Kommissionen, der har ansvaret for udarbejdelsen af regnskaberne,
1. konstaterer, at de bevilgede indtægter og udgifter i regnskabsåret 1997 beløb sig til:

ECU

ECU

⁴ EFT C 349 af 17.11.1998.

⁵ EFT L (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁶ EFT C 279 af 1.10.1999, s. 119.

-	Indtægter: overslag i det almindelige budget		
.	herunder EFTA-EØS	p.m.	82.365.535.317,00
-	Bevillinger til forpligtelser:		
.	bevillinger godkendt i det almindelige budget	89.208.385.339,96	
.	bevillinger fremført fra 1996	491.487.792,94	
.	bevillinger som følge af frigørelse i 1996 af, forpligtelser fra før 1996	1.665.000,00	
.	bevillinger fremkommet som følge af tilbagebetalinger 0,00		
.	bevillinger, som svarer til indtægter af ydelser for tredjemands regning	110.408.343,67	
			<u>89.811.946.476,57</u>
-	Bevillinger til betalinger		<u>83.817.479.886,34</u>
2.	tager følgende tal til efterretning, som Kommissionen har udarbejdet, med henblik på afslutningen af regnskaberne for regnskabsåret 1997:		
a)	Indtægter: almindeligt budget		
.	herunder EFTA-EØS		<u>80.547.697.832,85</u>
b)	Udgifter		
.	betalinger foretaget over regnskabsårets bevillinger herunder EFTA-EØS	79.301.508.479,80 (54.964.579,21)	
	bevillinger fremført til 1998	701.596.075,97	
.	bevillinger EFTA-EØS fremført fra 1996 til 1997	343.290,60	<u>80.003.447.846,37</u>
c)	Saldo for regnskabsåret 1997		
-	Regnskabsårets indtægter		<u>80.547.697.832,85</u>
.	betalinger foretaget over regnskabsårets bevillinger herunder EFTA-EØS	79.301.508.479,80 (54.964.579,21)	
.	bevillinger fremført til regnskabsåret 1998	701.596.075,97	
.	EFTA-EØS-bevillinger fremført fra 1996 til 1997	343.290,60	<u>-80.003.447.846,37</u>
.	bevillinger, som er fremført fra regnskabsåret 1996 og som er bortfaldet		+323.055.251,30
.	valutaforskelle i regnskabsåret		

1997	+95.023.529,87
overskridelser/ikke-opdelte bevillinger:	
- Kommissionen	0,00
- andre institutioner	-71,33

Saldo for regnskabsåret 1997 962.328.696,32

Denne saldo er rent regnskabsmæssig og afspejler ikke de faktisk afholdte udgifter i løbet af regnskabsåret

d) **Udnyttelse af bevillingerne til forpligtelser** 86.627.226.875,25

e) **Balance pr. 31 december 1997**

AKTIVER

(i ECU)

		31.12.1997
I.	Stiftelsesomkostninger	0,00
II.	Immaterielle anlægsaktiver	3.329.094,58
III.	Materielle anlægsaktiver	2.243.068.143,21
IV.	Finansielle anlægsaktiver	1.235.070.520,12
V.	Langsigtede fordringer	4.932.858.972,96
VI.	Lagre	90.198.397,73
VII.	Kortsigtede fordringer	4.959.905.396,41
VIII.	Investering af likvide midler	99.358.920,48
IX.	Disponible værdier	6.307.822.531,81
X.	Interimskonti	357.537.626,20
	I ALT	20.229.149.603,50

PASSIVER

(i ECU)

		31.12.1997
I.	Egenkapital	6.408.083.324,21
II.	Hensættelser til risici og udgifter	872.391.061,38
III.	Langfristet gæld	4.762.748.990,14
IV.	Kortfristet gæld	7.664.113.931,95
V.	Interimskonti	521.812.295,82

	I ALT	20.229.149.603,50

3. afslutter regnskaberne vedrørende gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997;
4. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Kommissionen, Rådet, Domstolen, Revisionsretten og Den Europæiske Investeringsbank samt at sørge for, at den offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende (L-udgaven).

III. FORSLAG TIL BESLUTNING

Beslutning med bemærkningerne til afgørelsen om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 276,
 - der henviser til artikel 89, stk. 7, i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, i henhold til hvilken Kommissionen samt de øvrige institutioner træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne,
 - der henviser til, at institutionerne i henhold til stk. 8 efter anmodning fra Europa-Parlamentet ligeledes aflægger rapport om de foranstaltninger, der er truffet i lyset af disse bemærkninger, bl.a. om de instrukser, de har givet de tjenestegrene, som medvirker ved budgettets gennemførelse,
 - der henviser til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1997⁷ og til dens særberetninger,
 - der henviser til Rådets henstilling af 15. marts 1999 (C4-0156/1999)⁸,
 - der henviser til sin beslutning af 4. maj 1999 om udsættelse af decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997⁹,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 93 og bilag V,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi (A5-0004/2000),
- A. der fastslår, at valgdeltagelsen ved de europæiske valg i mange medlemsstater konsekvent er gået tilbage,
- B. der henviser til, at påstande om svig, dårlig forvaltning og nepotisme i EU-institutionerne var genstand for en offentlig debat i flere medlemsstater i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet;
- C. der henviser til, at det havde vedtaget at udsætte meddelelsen af decharge for regnskabsåret 1997, indtil det fik kendskab til de reformplaner, den nye Kommission ville vedtage,

⁷ EFT C 349 af 17.11.1998.

⁸ EFT (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁹ EFT C 279 af 1.10.1999.

- D. der henviser til, at der er blevet fremført kritik af og stillet krav til essentielle områder vedrørende en reform af Kommissionen i anden beretning fra Den Uafhængige Ekspertgruppe og i bilaget til beslutningen om udsættelse af decharge,
 - E. der henviser til, at Kommissionen som reaktion på denne kritik og disse krav har afgivet visse løfter og truffet forskellige foranstaltninger, der skal evalueres,
 - F. der henviser til, at Kommissionen i februar måned fremlægger et reformprogram, der vil indeholde en samlet løsning på alle aspekter af Kommissionens organisatoriske og ledelsesmæssige struktur; denne dechargeprocedure gør det derfor muligt at gøre status over de nuværende løfter og foranstaltninger med henblik på en sammenligning med det endelige program i februar 2000,
 - G. der henviser til, at EU-borgernes tillid til EU-institutionerne først vil vende tilbage, når der på kort sigt gennemføres gennemgribende reformer,
 - H. der henviser til, at Kommissionen hidtil tilsyneladende har betragtet Revisionsrettens årsberetning som et irriterende ritual og ikke som et nyttigt bidrag til en forbedring af den finansielle forvaltning,
- 1. minder Kommissionen om, at den decharge, der meddeles, bygger på den antagelse, at de forpligtelser, der indgås i reformprogrammet, gennemføres i fuldt omfang;
 - 2. understreger de retningslinjer, som Kommissionen skal respektere i forbindelse med udformningen af dette program på særligt følsomme områder;

Afslutning af regnskaber

- 3. erindrer om, at det af den revisionserklæring, der findes som bilag til Revisionsrettens årsberetning, bl.a. fremgår
 - a) at Fællesskabets samlede tilgodehavende hos medlemsstaterne, som i den konsoliderede balance er angivet til 1.756,5 millioner euro, ikke fremgår korrekt af regnskaberne (punkt 8.10 og 8.11 i årsberetningen)
 - b) at saldiene på Fællesskabets bankkonti ikke er bogført korrekt, da indestående på flere hundrede millioner euroer i tredjelande er opført som endelige betalinger og ikke som aktiver, og at differencen blot for Phare-programmets vedkommende udgør mindst 370 millioner euro (punkt 8.12)
 - c) at værdien af de uindfrie forpligtelser er bogført med et nettobeløb, som er mindst 530 millioner euro for højt (punkt 8.18-8.22)
 - d) at de samlede forskuds- og acontobetalinger, som i løbet af året er blevet bogført som endelige betalinger, blevet ansat for lavt med mindst 4.126 millioner euro (punkt 8.23-8.24);

4. erindrer om, at Revisionsrettens revision, som det fremgår af revisionserklæringen (punkt 8.34-8.40), endnu en gang har påvist, at der er uacceptabelt mange substansfejl i de transaktioner, der ligger til grund for Kommissionens betalinger;
5. erklærer sig ude af stand til at afslutte regnskaberne for regnskabsåret 1999, hvis ikke Kommissionen har rettet de regnskabsmæssige fejl, Revisionsretten har påpeget;

Institutionelle forvaltnings- og kontrolproblemer

6. opfordrer Kommissionen til at udvikle et system, hvorefter Revisionsrettens henstillinger systematisk følges op og behandles, idet Kommissionen i de tilfælde, hvor der fremføres samme kritik to på hinanden følgende år, gør ledelsen ansvarlig for en vedvarende, manglende evne til at forbedre situationen;
7. henstiller til Revisionsretten at sikre en systematisk opfølgning hvert år af kritiske bemærkninger i tidligere beretninger;
8. henstiller til Revisionsretten at forhandle med de nationale revisionsinstanser om en rammeaftale, således at disse gennemfører en supplerende kontrol med de EU-politikker, der forvaltes i partnerskab, på grundlag af et program, der fastlægges efter fælles overenskomst;
9. mener, at beføjelserne til finanskontrol og revision bør holdes adskilt i den nye finansforordning og falde ind under forskellige kommissionsmedlemmers ansvar;
10. mener, at hvert generaldirektorat bør forelægge standardiserede årsberetninger og -regnskaber omfattende det efterfølgende års kvalitative og kvantitative mål;

Personalepolitik

11. accepterer Kommissionens løfte om at fastlægge behovene for personale og strukturer på grundlag af mål i prioritetsrækkefølge, men anmoder Kommissionen om i sit reformprogram klart at definere prioriteterne og kriterierne for valg af ressourcer (fastansat personale, eksterne ressourcer) på grundlag af et system, der kan munde ud i en aktivitetsbaseret budgettering med et integreret ressourceforvaltningssystem;
12. anmoder Revisionsretten om at foretage en evaluering af den politik for administrativ decentralisering, Kommissionen har indledt i forbindelse med MAP 2000-programmet;
13. tager til efterretning, at Kommissionen har vedtaget adfærdskodekser for kommissionsmedlemmerne og deres kabinetter med væsentlige forbedringer på områder som kommissionsmedlemmernes økonomiske interesser og kabinetternes sammensætning, men anmoder Kommissionen om i sit reformprogram at forpligte sig til at:
 - supplere disse kodekser med mere præcise bestemmelser om inhabilitet, såfremt et medlem af Kommissionen har en direkte personlig interesse i en ansættelse, en administrativ eller en budgetmæssig foranstaltning, der direkte falder ind under den pågældendes eller dennes tjenestegrenes ansvarsområde

- gøre disse kodekser bindende via en forordning, som Kommissionen vedtager efter udtalelse fra Parlamentet, Rådet og Revisionsretten;
14. glæder sig over Kommissionens planer om at beskytte ansatte, der lækker oplysninger, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at personalet tilskyndes til at bistå med at arbejde hen imod et fagligt klima, hvor det ikke længere er nødvendigt at lække oplysninger, men anmoder dog Kommissionen om i adfærdskodeksen at fastlægge tjenestemændenes grundlæggende opgaver, således at disse kan modsætte sig enhver retsstridig eller uetisk instruks fra en hierarkisk overordnet;
 15. tager de strategiske retningslinjer til efterretning, som Kommissionen har forelagt med henblik på den administrative reform for at etablere en mere effektiv procedure for uregelmæssigheder på budgetområdet; anmoder Kommissionen om at foreslå en ordning, der sikrer en konsekvent procedure og fuldstændighed upartiskhed hos det organ, der skal forvalte den;

Kontorer for faglig bistand (KFB)

16. tager til efterretning, at Kommissionen forsøger at rationaliserer KFB ved inførelse af en mere restriktiv lovgivningsmæssig og budgetmæssig ramme og ved hjælp af et vademecum, der forbyder udlicitering af public service-funktioner og styrker overvågningen af og kontrollen med disse organer;
17. erklærer sig dog kun delvis tilfreds og forventer, at Kommissionen lader følgende forbedringer indgå i sit reformprogram:
 - a) vademecum bør være bindende og derfor indgå i den gennemgribende ændring af finansforordningen
 - b) KFB bør udelukkes fra at udføre public service-funktioner (selv om det drejer sig om rent forberedende opgaver som evaluering af bud) og koncentrerer om gennemførelsesfunktioner
 - c) forbindelserne til KFB skal styres af gennemskuelige bestemmelser indeholdt i standardkontrakter
 - d) enhver funktion, der indebærer en skønsbeføjelse, bør overlades til gennemførelsesorganer, der arbejder som Kommissionens decentrale organer, og som omfatter tjenestemænd og privatansatte eksperter, der i fuldt omfang er underlagt Kommissionen og dennes overvågning og kontrol;
18. understreger, at Kommissionen, indtil der er vedtaget nye kriterier for uddelegeringen af dens opgaver, skal overholde sine aftalemæssige forpligtelser over for de eksisterende KFB og bringe de betalingsforsinkelser til ophør, som medfører alvorlige økonomiske vanskeligheder, navnlig for mindre virksomheder;

19. tager til efterretning, at Kommissionen har opsagt kontrakten med KFB Agenor og selv har overtaget ansvaret for forvaltningen af Leonardo-programmet med støtte fra en del af personalet fra Agenor; konstaterer at dette tiltag fra Kommissionens side sætter fokus på visse elementer af ordningen med gennemførelsesorganer;
20. anmoder Kommissionen om at indtræde som civil part ved den belgiske domstol, såfremt anklagemyndigheden agter at retsforfølge de fire tilfælde af svig, som Kommissionen har anmeldt;

Dechargemyndighedens adgang til information

21. erindrer om, at Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af sine budgetbeføjelser i medfør af EF-traktatens artikel 276, stk. 2, er forpligtet til at forelægge Europa-Parlamentet alle fornødne oplysninger på dets begæring;
22. konstaterer, at traktaten ikke giver Rådet en tilsvarende ret til oplysninger på budgetområdet, og at Parlamentets ret til oplysninger derfor er mere vidtrækkende end Rådets på dette område;
23. tager til efterretning, at der er generel enighed om, at dechargemyndigheden har ret til i fuldt omfang at blive holdt underrettet om forhold vedrørende budgettets gennemførelse, og mener, at de formelle og praktiske ordninger, som skal indføres for at lette udøvelsen af denne ret, skal nedfældes både i Parlamentets forretningsorden og i en overenskomst med Kommissionen på grundlag af principperne i rammeaftalen om forbindelserne mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet;
24. opfordrer sin generalsekretær og Udvalget om Forfatningsspørgsmål til inden for deres respektive ansvarsområder at fremsætte forslag til de nødvendige formelle og praktiske ordninger (herunder ændringer i Parlamentets forretningsorden og navnlig bilag VII), som skal sikre Parlamentets uhindrede ret i medfør af EF-traktatens artikel 276, og til at indføre hensigtsmæssige almen gyldige procedurer for behandling af dokumenter, som ifølge deres natur nødvendigvis må være fortrolige;
25. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag vedrørende klassificeringen af dokumenter og til – på grundlag af erfaringerne fra forholdet mellem den udøvende og den lovgivende magt i medlemsstaterne - at overveje andre måder, hvorpå man kan sikre, at Parlamentet får fuld aktindsigt uden af man forudskikker verserende retssager eller skader enkelte medarbejders stilling osv.
26. understreger dog allerede nu over for Kommissionen, at:
 - a) det udelukkende kan accepteres, at aftalen indeholder særlige begrænsninger i reglerne for fremsendelse, udbredelse og indsamling af data og ikke for informationens genstand
 - b) der skal gælde det princip, at Parlamentet som dechargemyndighed skal have mindst samme adgang til Kommissionens dokumenter som Revisionsretten, der har til opgave at bistå Parlamentet ved kontrollen med gennemførelsen af budgettet,

- c) Kommissionen bør, indtil der foreligger en ny ordning, forelægge alle de oplysninger, dechargemyndigheden anmoder om, på grundlag af særaftaler, der sikrer fortroligheden;

Decharge og forvaltning af EU-politikker i partnerskab (SEM 2000)

27. tager til efterretning, at Kommissionen har forpligtet sig til at fremsende alle oplysninger til Parlamentet, både hvad angår tiltag under SEM 2000-programmet, for så vidt angår budgetforvaltningen i partnerskab, og hvad angår de nationale administrationers reaktion på dechargemyndighedens bemærkninger;
28. mener dog, at disse forpligtelser kun er delvis tilfredsstillende, og anmoder Kommissionen om som led i reformprogrammet at forpligte sig til at:
- a) sikre, at observatører fra Parlamentet kan deltage i møder i de organer, der er ansvarlige for SEM 2000-programmet, når det drejer sig om Parlamentets opgaver som lovgivnings-, budget- og budgetkontrolmyndighed
 - b) etablere en procedure inden for SEM 2000-programmet, der sikrer, at medlemsstaterne underrettes om dechargemyndighedens bemærkninger
 - c) arbejde for, at de nationale myndigheder forelægger dechargemyndigheden deres bemærkninger om samarbejdet med Kommissionen, jf. EU-traktatens artikel 274;
29. tager Kommissionens forslag til efterretning, ifølge hvilke der skal føres en ad hoc-trilog om alle lovgivnings- og budgetmæssige problemer inden for rammerne af SEM 2000, og forventer, at Kommissionen hurtigt retter henvendelse til Rådet og Parlamentet for at få denne nye praksis i gang;

Bekæmpelse af svig og korruption

30. konstaterer, at Kommissionen endnu ikke har forelagt en fuldstændig liste over sager, hvor der er mistanke om, at tjenestemænd eller øvrige ansatte i Kommissionen eventuelt har været indblandet i bedrageri eller korruption; opfordrer Kommissionen til at gøre dette rettidigt forud for dechargeproceduren for regnskabsåret 1998 og senest den 1. marts 2000;
31. konstaterer, at Kommissionen hidtil ikke har opfyldt Parlamentets krav om at orientere det om samtlige sager ved de nationale justitsmyndigheder, hvor der er mistanke om, at tjenestemænd eller øvrige ansatte eventuelt har været indblandet i bedrageri eller korruption; opfordrer Kommissionen til at gøre dette senest den 1. marts 2000;

Ekstern bistand – bistand til Palæstina

32. mener, at det stadig er nødvendigt, at Kommissionen træffer en række foranstaltninger med hensyn til bistanden til Palæstina inden den 31. marts 2000, herunder bl.a.:
- åbning af hospitalet i Gaza

- etablering af byggepladsen til opførelse af det palæstinensiske parlament
33. tager til efterretning, at Kommissionen har givet grønt lys for det projekt, som skal gennemføres af The International Management Team (IMT), og som går ud på at etablere et hospital i Gaze inden for bestemte tidsfrister (15. juli 2000 for eksterne konsultationer og 15. oktober 2000 for indlæggelser); erindrer om, at Kommissionen skal føre et nøje tilsyn med IMT's arbejde, som den i sidste ende er ansvarlig for;
34. anmoder Kommissionen om senest den 31. marts 2000 at forelægge et program, der i detaljer fastlægger den strategi, den agter at følge i forbindelse med ekstern bistand på grundlag af på forhånd fastlagte prioriteringer.

BEGRUNDELSE

I. DECHARGE FOR 1997: ET VENDEPUNKT

Den 4. maj 1999 vedtog Europa-Parlamentet at udsætte decharge til Kommissionen for regnskabsåret 1997¹⁰. Denne vedtagelse er et vendepunkt i forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen. Europa-Parlamentets vedtagelse om ikke at meddele decharge for regnskabsåret 1996 og nedsætte en komité af uafhængige eksperter samt Kommissionens tilbagetræden efter eksperternes kritik og truslen om et mistillidsvotum havde allerede banet vej for en radikal ændring af forbindelserne mellem disse to institutioner: Kommissionens ansvar for gennemførelsen af budgettet blev et politisk spørgsmål på højeste niveau og kunne dermed være grundlag for et mistillidsvotum.

Parlamentet konkluderede, at det var umuligt at meddele decharge til en forretningsførende Kommission, som ikke kunne indgå forpligtelser for den fremtidige politik (punkt 3 i beslutningen af 4. maj). Heraf fulgte også et krav om at vente, indtil den nye Kommission havde overtaget sit politiske ansvar og indgået konkrete reformforpligtelser (punkt 3).

I mellemtiden er den nye Kommission tiltrådt og har påbegyndt sit ambitiøse reformprogram. Der er indgået mange forpligtelser og det er på baggrund heraf, drøftelserne om decharge har fundet sted. Kommissionen har forpligtet sig til i februar 2000 at forelægge et omfattende reformprogram, som omfatter flere aspekter af dens organisation og forvaltning. De kommentarer, Parlamentet nu fremsætter, er derfor af foreløbig art. Det er meningen, at de skal være en status over, hvad der hidtil er gennemført, og hvilke ideer man har, med henblik på en sammenligning med det endelige program i februar 2000.

For at øge dechargeprocedurens virkning har ordføreren valgt at koncentrere sig om et begrænset antal emner, at satse på kvalitet frem for kvantitet. Disse emneområder er valgt, fordi de også blev nævnt i forbindelse med afgørelsen om udsættelse (i det dokument, som er en integrerende del af den vedtagne beslutning), og er et vigtigt element i Parlamentets forhold til Kommissionen:

1. Institutionelle forvaltnings- og kontrolproblemer
2. Personalepolitik og adfærdskodeks
3. Kontorer for Faglig Bistand (KFB)
4. Dechargemyndighedens adgang til information – (navnlig hvad angår forhold, som kunne være tilfælde af bedrageri eller tilsvarende lovovertrædelser)
5. Decharge og forvaltning af Fællesskabets politikker i partnerskab (SEM 2000)
6. Ekstern bistand, herunder bistand til Palæstina.

Kommissionens løfter er blevet evalueret på baggrund af den kritik, der er fremført, og de foranstaltninger, der blev krævet i bilaget til beslutningen om udsættelse af decharge (herefter benævnt beslutningen) samt i den anden beretning fra Den Uafhængige Ekspertgruppe, som

¹⁰ EFT C 279 af 1.10.1999, s. 25 + 119.

nævnte beslutning henviser til (punkt 2)¹¹. I den forbindelse er der bl.a. taget hensyn til de skriftlige og mundtlige svar fra de ansvarlige medlemmer af Kommissionen (Kinnock og Schreyer) samt til de skriftlige svar¹², som Kommissionen har givet i forbindelse med de nævnte prioriterede områder. Endvidere vil to specifikke områder blive behandlet, som har været særlig følsomme, og hvis udfald endnu ikke er afklaret: Leonardo-programmet og forvaltningen af bistanden til Palæstina.

Dechargeprocedurens politiske betydning er vokset siden 1996, da Europa-Parlamentets nægtelse af decharge førte til Santer-Kommissionens fald. Det er på tide, at Kommissionen betragter Revisionsrettens årsberetning og Europa-Parlamentets henstillinger som en mulighed for at forbedre forvaltningen og fremme reformer, i stedet for som en besværlig årlig byrde. Kommissionen skal have et effektivt system, hvis den skal tage hensyn til Revisionsrettens og Europa-Parlamentets henstillinger og rapportere tilbage om eventuelle forbedringer. Hvis der gentagne gange opstår problemer inden for bestemte politikområder, bør ledelsen være klar over, at dette kan få negative følger for deres karriereforsøg. Samtidig bør Revisionsretten strukturere sin årsberetning på en sådan måde, at der bliver nemmere at følge tilbagevendende problemer op.

En forbedring af forvaltningen og ansvarligheden vil være blandt de vigtige faktorer, når man skal fastslå, om EU kan genetablere tillidsforholdet til de europæiske borgere og dermed bevare støtten til de europæiske samlingsbestræbelser. Endelig skal det slås fast, at denne betænkning ganske vist drejer sig om Kommissionen, men at det er vigtigt, at Parlamentet fortsætter sit arbejde med at rydde op inden for sine egne fire vægge. Hvis der kan påpeges fejl i vor egen institution, vil det undergrave vore muligheder og vor troværdighed i forbindelse med reformforanstaltningerne i andre institutioner.

II. KOMMISSIONENS PERSONALEPOLITIK

Blandt de mange aspekter, der kendetegner denne politik, skal vi behandle dem, der har direkte forbindelse med korrektionen af budgetforvaltningen og dennes effektivitet: En hensigtsmæssig stillingsfortegnelse, decentralisering af strukturerne og kommissionsmedlemmernes, deres kabinetters og personalets status.

Personaleniveauer

Der er behov for en hensigtsmæssig stillingsfortegnelse, der (ud fra et kvantitativt og kvalitativt synspunkt) svarer til Kommissionens arbejdsopgaver. Med henblik herpå kræves det i beslutningen, at Kommissionen skal fastsætte "personalebehovene ... i forhold til Unionens politiske prioriteringer". Det samme krav kan genfindes i ekspertgruppens beretning, hvor det understreges, "at Kommissionen helt klart bør råde over midler, der giver den mulighed for at leve op til sit ansvar" (8.1) og at "mangelen på en evaluering af institutionens ressourcer og reelle behov har haft negativ indflydelse på struktureringen af personalet og på betingelserne for udviklingen af en egentlig kvalitetspolitik" (6.2.11).

¹¹ Ved alle henvisninger til denne beretning anføres det pågældende punkt.

¹² Herefter benævnt: Kommissionens svar.

Kommissionen har givet et første svar i Decode-evalueringen¹³, som er en kritisk analyse af Kommissionens organisation og praksis. I Decode anerkendes det, at fastsættelsen af prioriterede områder ikke indgår i Kommissionens univers (2.1) og det anbefales, at der fastsættes sådanne prioriteter for udnyttelsen af det disponible personale.

Kinnock, som har ansvaret for reformen af Kommissionen, anførte i sin skriftlige besvarelse af spørgeskemaet i forbindelse med høringen af de nye kommissionsmedlemmer¹⁴, at der skal fastlægges en rangfølge blandt de prioriterede områder, og at budgetforslagene og –tildelingerne skal tage hensyn hertil (spørgsmål 21). Under høringen præciserede Kinnock, at dette skulle ske gradvist, og at stillingsfortegnelsen kun skulle udvides, når der ikke var andre alternativer. Blandt disse alternativer nævnte han agenturerne og kontorerne, der er organer med større fleksibilitet, og som kan tilpasses efter behovene. Kinnocks retningslinjer bekræftes i Kommissionens svar, idet den er ved at omfordele de menneskelige ressourcer på grundlag af de første prioriteringer, hvorefter der vil blive foretaget en samlet vurdering af behovene efter forelæggelsen af reformprogrammet i februar 2000.

Disse løfter synes at være et godt udgangspunkt, såfremt Kommissionen som led i reformprogrammet fastlægger prioriteter og kriterier for fastlæggelsen af de ressourcer, der tildeles hertil (personale, agenturer, KFB, osv.)

Decentralisering af strukturerne

Denne decentralisering påbegyndtes som led i MAP 2000-programmet inden for Kommissionen og har til formål at tildele generaldirektørerne og det ledende personale større ansvar via en fuldstændig forvaltningsautonomi. Denne retningslinje blev bekræftet af Kinnock i de skriftlige svar. En forudsætning for decentralisering er imidlertid, at der findes fælles retningslinjer og regler for de forskellige generaldirektorater samt en effektiv kontrol for at undgå enhver risiko for magtmisbrug, når de enkelte tjenestegrene får større beføjelser. Det har den uafhængige ekspertgruppe understreget (6.3.23 – 6.3.25). Er disse forudsætninger opfyldt? Det er netop for at få besvaret dette spørgsmål, der er vigtig for en effektiv gennemførelse af decentraliseringsprogrammet, at Parlamentet overvejer at få Revisionsretten til at udarbejde en kritisk gennemgang af gennemførelsen af dette program. Parlamentet bør genfremsætte en sådan anmodning over for Revisionsretten.

Kommissionsmedlemmernes, kabinetternes og personalets vedtægt

For at sikre, at personalet er adækvat, kompetent og upartisk kræves der i beslutningen om udsættelse af decharge, at der fastlægges interne normer og bestemmelser for følgende tilfælde:

- "fastsættelse af bestemmelser om uforenelighed i forbindelse med ansættelse og udøvelse af budgetmæssige og administrative funktioner" (punkt 5.g), ikke blot for personalet men også for medlemmerne af Kommissionen og deres kabinetter
- begrænsning af antallet af kabinetsmedlemmer, fastlæggelse af deres opgaver og styrkelse af det multinationale aspekt (punkt 5.h).

¹³ Referencerne til Decode anføres ved angivelse af det pågældende punkt i oversigten.

¹⁴ Henvisningerne til de skriftlige besvarelser er identisk med nummeret på spørgsmålet.

De samme henstillinger findes i ekspertgruppens beretning:

- kommissionsmedlemmernes kabinetter bør være begrænset til at omfatte højst seks tjenestemænd, og de enkelte kommissionsmedlemmer må sikre, at deres kabinetter er af multinational art (7.16.3)
- kommissionsmedlemmer, der uretmæssigt benytter deres indflydelse til at begunstige deres landsmænd eller generelle nationale interesser, bør underkastes en passende sanktion (7.16.5)
- det er også kommissionsmedlemmernes ansvar, at administrationen rent konkret gennemfører politikkerne (7.16.11).

Kommissionen har reageret på disse krav med offentliggørelsen af en adfærdskodeks, som vedrører kommissionsmedlemmerne og deres kabinetter. Et udkast til adfærdskodeks for tjenestemænd er ligeledes ved at blive udarbejdet.

Kravene til kabinetternes sammensætning er fuldstændig opfyldt i denne kodeks: det maksimale antal er fastsat til 6 (9 for formandens kabinet), med 3 forskellige nationaliteter; endvidere skal kabinetschefen eller vicekabinetschefen helst have en anden nationalitet end medlemmet af Kommissionen.

Kodekserne er langt mindre præcise, når det drejer sig om interessekonflikter og uforenelighed i forbindelse hermed. Det forslag, som omfatter tjenestemændene er detaljeret¹⁵, men det samme er ikke tilfældet for kommissionsmedlemmer. Den kodeks, Kommissionen har vedtaget, nøjes med at forpligte kommissionsmedlemmerne til at redegøre for den del af deres formue, som vil kunne skabe interessekonflikter, udstede et forbud mod lønnet virksomhed og fastsætte grænser for modtagelse af gaver: men til gengæld mangler der mere omfattende bestemmelser om uforenelighed, i det tilfælde, hvor et kommissionsmedlem har en direkte interesse (privat eller i tilknytning til den pågældendes nationalitet) i en ansættelse, en administrativ foranstaltning eller en budgetgennemførelse, som falder ind under den pågældendes direkte kompetenteområde eller de underordnede tjenestegrenes. På grundlag af de nugældende bestemmelser ville Berthelot-sagen, som er moralsk beklagelig (og med undtagelse af OLAF's igangværende undersøgelse af de forelagte dokumenters ægthed) sandsynligvis ikke være i modstrid med adfærdskodeksen.

Kommissionen har fremsat forslag om beskyttelse af ansatte, der lækker oplysninger. Det er vigtigt, at adfærdskodeksen for tjenestemænd ikke kun yder en sådan beskyttelse, men ligeledes forsvarer tjenestemænd mod enhver form for pres fra de hierarkisk overordnede for at få dem til at handle retsstridigt eller uetisk. Derfor bør adfærdskodeksen fastlægge tjenestemændenes grundlæggende opgaver og grænser for, hvornår den pågældende er forpligtet til at handle.

Endvidere er de disciplinære procedurer stadig langsommelige og uvisse, således som det fremgår af de første strategiske retningslinjer fra Kommissionen med henblik på en administrativ reform. Kommissionens bemærkninger om den uvished, som er kendetegnende for proceduren, og det manglende eksterne organ svarer til den kritik, som Parlamentet har fremsat på et tidligere

¹⁵ Her anvendes tjenestemandsvedtægten, der allerede indeholder præcise bestemmelser i artikel 11, 12 og 13.

tidspunkt, da det anmodede om særlige bestemmelser og nedsættelse af et budgetdisciplinråd med henblik på at gøre de enkelte personer, som deltager i budgetproceduren, ansvarlige.

I modsætning til tjenestemandsvedtægten er adfærdskodeksen for kommissionsmedlemmer og kabinetterne en intern retsakt i Kommissionen og er ikke egnet til at danne grundlag for bindende bestemmelser, hvis gennemførelse kan afprøves ved retsorganer som f.eks. Domstolen. Det "etiske udvalg", som Kommissionen ønsker at nedsætte med henblik på kontrol med gennemførelsen af adfærdskodekserne, vil i så henseende ikke have juridiske beføjelser og retsbeføjelser.

Adfærdskodeksen for kommissionsmedlemmer og deres kabinetter skal derfor ændres til en forordning, således som det krævedes i punkt 6.d i beslutningen om udsættelse af decharge. Kinnock er gået ind på en sådan fremgangsmåde i sin skriftlige besvarelse (spørgsmål 21.J), og det kunne være et supplement til forordningen om interessekonflikter eventuelt på grundlag af en udtalelse fra Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

III. KONTORER FOR FAGLIG BISTAND (KFB)

KFB, som er eksterne kontrahenter, Kommissionen uddelegerer visse opgaver til, har været genstand for en livlig kritik i beslutningen om udsættelse af decharge, hvor der i punkt 6 a), b), c), d) kræves at KFB:

- skal overholde bestemmelser om uforenelighed
- skal undlade at varetage nogen form for europæisk offentlig tjeneste
- skal være omfattet af bindende EU-bestemmelser (af ikke-kontraktmæssig art).

Den uafhængige ekspertgruppe (2.3.1 – 2.4.15) overtog Parlamentets holdning på dette område. Ekspertterne understreger nemlig, at selv om manglerne i stillingsfortegnelsen og de spredte opgaver berettiger til en eksternaliseringspolitik, så skulle kravene i forbindelse med offentlig tjeneste overholdes.

Kommissionen håber at kunne foretage en sådan styring via en "vademecum" for KFB, som fastlægger de grundlæggende regler for, hvornår et sådant organ kan anvendes, og som styrer deres drift:

- a) lovgivningsmæssig og budgetmæssig godkendelse af KFB, som handler i Kommissionens og støttemodtagernes fælles interesse (med fastsættelse af et udgiftsloft)
- b) fastlæggelse af kriterier for offentlig tjeneste
- c) oprettelse af et KFB-observatorium, som skal sikre den centrale opfølgning af, at reglerne for anvendelse af KFB og overvågningen heraf overholdes
- d) fastlæggelse af strenge bestemmelser, for kontrakter for så vidt angår interessesammenfald
- e) tildeling af kontrolbeføjelser på flere niveauer til de administrative tjenester og Kommissionens ressourcer, finansinspektøren og revisionsorganer (idet Revisionsrettens opgave fortsat er som fastlagt i finansforordningen).

Dette vademecum er et fremskridt. Den overvågning og kontrol, der fastsættes på forskellige ansvarsniveauer, synes at være en passende garanti for, at tidligere tiders dårlige forvaltning (se Leonardo-programmet nedenfor) undgås.

Det forholder sig dog stadig således, at dette interne instrument i Kommissionen ikke synes at leve op til Parlamentets og ekspertgruppens forventninger på andre områder:

- fordi vademecummet ikke har nogen bindende juridisk karakter, og der derfor ikke findes sanktioner og kontrolbeføjelser parallelt med de normative regler. De bestemmelser i vademecum, som kunne ændres til retsregler, kunne udgøre en ad hoc-afdeling i den nye finansforordning, som Kommissionen vil stille forslag om. Kinnock var positiv over for denne løsning under høringen
- fordi fastlæggelsen af de væsentlige funktioner i Kommissionen, som ikke kan uddelegeres, ikke er acceptabel. Kommissionen forbeholder sig ret til at træffe afgørelse om fastlæggelse af kriterier for foranstaltninger og formelle retsakter, der afslutter udvælgelsesprocedurerne (godkendelse af anmodninger om finansiering, undertegnelse af kontrakter). Den bevarer dermed samtlige kontrolbeføjelser, men den agter at uddelegere opgaver som f.eks.:
 - forundersøgelser forud for projekter
 - gennemførelsesmekanismer for projekterne
 - forberedelse af udbudsmateriale
 - behandling af bud
 - opfølgningen af gennemførelsen og kontrollen med oplyste udgifter.

Men alle disse aktiviteter omfatter et skøn; og sådanne skønsmålinger er typiske for den offentlige tjeneste, selv om de er forberedende i forhold til den retsakt, Kommissionen ender med at vedtage. Ekspertgruppen går varmt ind for dette (2.3.15: "Hvis f.eks. kontrakten uddelegerer udarbejdelsen af sager til KFB, er Kommissionens godkendelse af finansieringsanmodninger uden indhold"; 2.3.19: "Det vanskelige er at fastlægge en offentlig tjenestes ansvar").

På den anden side må man anerkende, at Kommissionen har behov for støttepersonale til specielle opgaver, som ikke kan dækkes af tjenestemænd.

Hvordan kan man leve op til disse krav? Ekspertgruppen stiller et forslag til reform¹⁶, som Kinnock ligeledes tog op under høringen: Etablering af gennemførelsesorganer bestående af tjenestemænd og personale ansat på private kontrakter. Disse organer bør efter vores opfattelse være kommissionsorganer, som skal være decentrale i det tidsrum, der er nødvendigt for at gennemføre en opgave. Som kommissionsorganer kan de udføre opgaver, som falder ind under den europæiske offentlige tjeneste, samtidig med at de omfatter eksperter, som ansættes midlertidigt, og som handler under kommissionstjenestemænds ansvar og kontrol.

Der bør dog kun anvendes KFB i forbindelse med rent udøvende funktioner, hvor der ikke skal udøves skønsmålinger.

¹⁶ 2.3.27 – 2.3.31.

Leonardo-sagen

Leonardo-programmet for faglig uddannelse blev forvaltet af KFB Agenor.

Kontrolforanstaltninger i det ansvarlige generaldirektorat (GD XXII) og finanskontrollen havde påvist uregelmæssigheder i forvaltningen omfattende overtrædelse af kontrolklausulerne og EU-retten og den nationale ret (sæde: Belgien) samt tilfælde af nepotisme. Samtidig fremgik det, at Agenor i virkeligheden varetog opgaver, som faldt ind under den europæiske offentlige tjeneste, hvilket er uforeneligt med organets private karakter.

Kommissionen reagerede ved at opsiges kontrakten med Agenor og lade det ansvarlige generaldirektorat overtage forvaltningen, idet man dog ansatte en del af personalet fra Agenor.

Da kontrakten blev opsagt, gik Agenor konkurs. Kommissionen havde i mellemtiden ansat yderligere personale (62 personer) med henblik på at udvælge projekter for 1999, afslutte eller gennemføre opfølgningen af kontrakter vedrørende tidligere års projekter og foretage udbetalingerne. Disse ansatte blev koordineret af kommissionstjenestemænd. Selv om der er sket forsinkelser i betalingerne som følge af skiftet i ansvaret for forvaltningen, har Kommissionen kunnet overtage denne forvaltning uden større problemer. Det viser os, at ideen om særorganer bestående af midlertidigt personale og hjælpeansatte, som koordineres af kommissionstjenestemænd, er realistisk; på den måde ville man kunne råde over ad hoc-organer (og dermed fleksible organer), der har en dobbelt fordel i forhold til KFB:

- større muligheder for kontrol fra Kommissionens side
- langt lavere udgifter.

Kommissionen har anlagt sag i forbindelse med fire tilfælde af formodet bedrageri over for KFB Agenor. Kommissionen bør forfølge disse sager ved de belgiske domstole og indgå i sagerne som civil part, såfremt den belgiske anklagemyndighed beslutter at forfølge sagerne.

IV. INFORMATION AF DECHARGEMYNDIGHEDEN

"Adgangen til information og dokumentation må kunne nægtes i behørigt begrundede undtagelsestilfælde og i overensstemmelse med de procedurer, institutionerne har vedtaget indbyrdes" (7.14.1-13). Ekspertgruppens henstilling er klar og svarer til beslutningen om udsættelse af decharge (punkt 3 og 4 i arbejdsdokument).

Kinnocks svar (spørgsmål nr. 20) og Kommissionens svar bekræfter, at Kommissionen er indstillet på at samarbejde omkring en løsning af problemet: informationsretten bliver altomfattende, dog med visse begrænsninger i forbindelse med udbredelse af data, særlige og særligt følsomme sager (bevarelse af tavshedspligten, undersøgelsesfortrolighed, individuelle rettigheder).

Med henblik herpå bør der fastlægges nærmere regler. Det drejer sig først og fremmest om i samråd med Kommissionen at udarbejde en aftale, som kunne integreres i institutionernes interne bestemmelser. En sådan aftale skal forhandles på grundlag af principper, som fastlægges i rammeaftalen om forbindelserne mellem Parlamentet og Kommissionen. I den forbindelse er der dog tre krav, som allerede nu skal anføres:

- begrænsningerne vedrørende information skal ikke omfatte informationens objekt, men reglerne for fremsendelse og udbredelse af oplysninger
- den ensartede behandling af Parlamentet og Revisionsretten i forbindelse med information skal i aftalen være et princip uden undtagelser
- indtil adfærdskodeksen er færdiggjort, skal Kommissionen forpligte sig til at fremsende enhver ønsket information til Parlamentet på grundlag af aftaler om fortrolighed.

V. UDVIKLINGEN I BUDGETKONTROLLEN OG DECHARGEPROCEDUREN: FORVALTNING I PARTNERSKAB (SEM 2000)

En vigtig del af Unionens budget forvaltes efter partnerskabsordningen: inden for den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikkerne træffer nationale forvaltningsorganer afgørelse om finansiering inden for en retsramme, som EU har fastlagt og underkastet EU-organernes kontrol (afslutning af regnskaber for EUGFL; nye procedurer for finansiel udligning for strukturfondene).

På den baggrund fastlægger beslutningen om udsættelse af decharge foranstaltninger med henblik på at inddrage de berørte nationale administrationer i dechargeproceduren. I punkt 2 kræves der bl.a., at der indledes forhandlinger med Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og medlemsstaterne med henblik på en sådan inddragelse, bl.a. ved:

- muligheden for, at repræsentanter for de nationale administrationer kan høres af dechargemyndigheden efter dennes anmodning eller på eget initiativ
- fremrykning af og afkortning af dechargeproceduren
- orientering af budgetmyndigheden om de foranstaltninger, de nationale administrationer har truffet på baggrund af dechargeafgørelsen.

Det drejer sig ikke om at fravige princippet i EU-traktatens artikel 274 (Kommissionens ansvar for budgetgennemførelsen), men om at tage hensyn til, at dette ansvar varetages i samarbejde med medlemsstaterne, som det fremgår af andet punktum i første afsnit i samme artikel. Selv om det endelige ansvar helt og holdent er Kommissionens, er det dog et grundlæggende princip, at dechargemyndigheden får kendskab til problemer i forbindelse med forvaltning og kontrol i de nationale administrationer, som samarbejder; og der skal også være mulighed for direkte kontakt til disse myndigheder. Det er ligeledes af afgørende betydning, at dechargemyndigheden får kendskab til de nationale myndigheders svar på bemærkningerne i dechargebeslutningen for deres område.

Et tilsvarende problem er deltagelsen af en repræsentant for Europa-Parlamentet i arbejdet under SEM 2000-programmet (Sound and Efficient financial Management 2000). Dette program, som nu går videre end 2000, har beskæftiget sig med forvaltning i partnerskab under en gruppe af personlige repræsentanter for finansministrene under forsæde af Kommissionen. Revisionsretten er blevet opfordret til at deltage i gruppens arbejde, når der behandles spørgsmål, som vedrører denne. En repræsentant for Budgetkontroludvalget er altid blevet indbudt til mere uformelle møder i tilknytning til gruppens formelle møder.

Men det er klart, at Parlamentet ikke må sammenblande sin rolle som lovgivende myndighed, budgetmyndighed og dechargemyndighed og administratorernes rolle. Det kan derfor ikke have del i afgørelserne under SEM 2000, for det ville være en sammenblanding af roller og foregribe gennemførelsen af de opgaver, der er pålagt Europa-Parlamentet. Men det er netop med henblik på den forsvarlige gennemførelse af disse opgaver, at Europa-Parlamentet i tide skal have kendskab til alle initiativer, som kunne påvirke udøvelsen af disse beføjelser, så det får mulighed for at understrege sin politiske holdning til spørgsmålet.

En observatør fra Europa-Parlamentet bør derfor indbydes til at deltage i møderne i gruppen, når der behandles spørgsmål, som kan indvirke på udøvelsen af Europa-Parlamentets beføjelser (budgetmæssige, budgetkontrolmæssige, lovgivningsmæssige). Dette punkt blev berørt i punkt 17 i beslutningen om udsættelse af decharge.

Kommissionen har kun givet delvist tilfredsstillende svar; i svarene har den forpligtet sig til:

1. Dechargeproceduren:

i opfølgingsrapporten til dechargeafgørelsen at inddrage medlemsstaternes svar, for så vidt som disse besvarer budgetmyndighedens bemærkninger. En sådan forpligtelse er alt for vag: Kommissionen bør etablere en procedure med henblik på underretning af medlemsstaterne om Europa-Parlamentets bemærkninger og anmode om deres kommentarer hertil, således som det sker med Revisionsrettens bemærkninger, under høringerne om SEM 2000. Under dechargeproceduren bør den endvidere arbejde for, at de berørte nationale administrationer (på eget eller på dechargemyndighedens initiativ) kan forelægge deres bemærkninger om det samarbejde, de har ydet Kommissionen i henhold til EU-traktatens artikel 274.

2. Deltagelse af en repræsentant for Europa-Parlamentet i SEM 2000-arbejdet:

at forelægge samtlige oplysninger for Europa-Parlamentet, men den vil fortsat indbyde Revisionsretten til at deltage i alle spørgsmål, der falder ind under dennes kompetenceområde. Denne forskelsbehandling forekommer uacceptabel; Kommissionen, som fører forsædet i forbindelse med SEM 2000-arbejdet om partnerskab, bør forpligte sig til at arbejde for, at Europa-Parlamentet informeres og forelægger sin holdning under SEM 2000-arbejdet, for så vidt som dette vedrører udøvelsen af Parlamentets beføjelser.

De mange tilfælde af forvaltning i partnerskab har ikke kun virkning for dechargeniveauet. Det drejer sig også om at forbedre forbindelserne mellem EU-instanser og de nationale instanser, for så vidt angår forvaltning og kontrol.

Kommissionen bør opfordres til at gøre en større indsats i forbindelse med SEM 2000 for at styrke samarbejdet med forvaltningsorganerne (navnlig inden for EUGFL og strukturfondene), samt med de nationale kontrolinstanser. Revisionsretten bør for sit vedkommende forhandle sig

frem til aftaler med de nationale revisionsinstanser, således at disse gennemfører supplerende kontrolforanstaltninger i forbindelse med forvaltningen af EU-politikker på grundlag af et program, der fastlægges efter fælles overenskomst mellem EU-instanser og de nationale instanser.

VI. BISTANDEN TIL PALÆSTINA

Den dårlige forvaltning af bistanden til Palæstina har været genstand for en undersøgelse på stedet, gennemført af Budgetkontroludvalget. Der viste sig følgende vanskeligheder:

- manglende koordinering, også for så vidt angår forbindelserne til de palæstinensiske myndigheder
- vanskeligheder i forbindelse med forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af programmet; forsinkelser i forbindelse med etableringen af International Management Team (IMT).

Denne dårlige forvaltning har bl.a. skabt følgende større vanskeligheder:

- vanskeligheder i forbindelse med opstarten af det europæiske hospital i Gaza, hvor projektet allerede var gennemført for 97% vedkommende i 1996, uden at der dog hidtil er optaget en eneste patient
- vanskeligheder i forbindelse med etableringen af infrastrukturen til det palæstinensiske parlament som følge af en række tekniske vanskeligheder (den nye bygnings placering; valg af og udgifter til eksperter, som skal yde den faglige bistand osv.).

Disse problemer undergraver Den Europæiske Unions troværdighed som en væsentlig faktor i Mellemøsten. En manglende evne til at omsætte forpligtelserne til effektive programmer i tide har været kendetegnende for to flagskibsprojekter i Palæstina, nemlig det europæiske hospital i Gaza og det palæstinensiske parlament.

Kommissionen bør tage ved lære af disse erfaringer for hele den eksterne bistands vedkommende og lave planer for en gennemgribende reform. Nogle af de vigtigste spørgsmål er følgende:

- Prioriteringer af bistanden med henblik på støtte til de vigtigste EU-interesser og –mål
- Nødvendigheden af at skelne mellem kerneforanstaltninger og perifere foranstaltninger
- Decentralisering af beføjelser
- Mere fleksible gennemførelsesforanstaltninger
- Modvirkning af medlemsstaternes tendens om at overbelaste procedurerne
- Tilstrækkelige menneskelige ressourcer
- Præstationsmål
- Klarere udbudsprocedurer og andre procedurer
- Minimering af bureaukrati og procedurer til det væsentlige med henblik på en passende finansiell kontrol.

Vi forventer især, at Kommissionen inden den 31 marts 2000:

- har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre åbning af hospitalet i Gaza og etablering af infrastrukturen for det palæstinensiske parlament
- forelægger en første omfattende skitse for planerne for en gennemgribende reform af programmerne for ekstern bistand.

9. december 1999

UDTALELSE

(forretningsordenens artikel 162)

til Budgetkontroludvalget

om decharge for 1997-budgettet (betænkning af Lousewies van der Laan)

Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi

Ordfører: Linda McAvan

PROCEDURE

På mødet den 1. september 1999 valgte Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi McAvan til ordfører.

På møder den 13. oktober 1999, 24. november 1999 og 7. december 1999 behandlede det udkastet til udtalelse.

På sidstnævnte møde vedtog det enstemmigt nedenstående konklusioner.

Til stede under afstemningen var: Westendorp y Cabeza (formand), Brunetta, Ahern og Mombaur (næstformænd), McAvan (ordfører), Alyssandrakis, Baltas, Busk (for Flesch, jf. paragraf 153, stk. 2), Butel, Carraro, Chichester, Clegg, Désir, Evans (for Quiesthoudt-Rowohl), Ferrer, Folias, Ford, Foster (for Matikainen-Kallström), Gasoliba I Böhm (for De Clercq), Harbour, Karoutchi, Lamassoure, Liese (for Langen), Linkohr, Lucas, McNally, Maes, Erika Mann, Montfort, Morgantini, Murphy, Niebler, Novelli (for Bodrato), Piétrasanta, Plooijs-Van Gorsel, Purvis, Raschhofer, Read, Røvsing, Rübig, Santer (for Hansenne), Savary (for Zimeray), Scapagnini, Schwaiger, Turmes (for Ilka Schröder), Valdivielso De Cué, van Velzen og Wijkman.

INDLEDNING

På ovennævnte møder drøftede Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi med henblik på decharge for 1997-budgettet Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1997¹⁷, to særberetninger fra Revisionsretten om dets sagsområder¹⁸, referatet fra Budgetkontroludvalgets delegation udsendt til De Europæiske Fællesskabers Fælles

¹⁷ EFT C 349 af 17.11.1998.

¹⁸ Særberetning nr. 17/98 om støtte til vedvarende energikilder i Joule-Thermie-programmets aktioner med omkostningsdeling og i pilotaktionerne i Altener-programmet samt særberetning nr. 25/98 om Den Europæiske Unions aktioner på området nuklear sikkerhed i Central- og Østeuropa (CØEL) og i de nye uafhængige stater (NUS).

Forskningscenter i Ispra¹⁹, den anden beretning fra Den Uafhængige Ekspertgruppe og Kommissionens svar.

I de seneste måneder er der fra ekstern side såsom i medierne, men også internt fra tjenestegrene såsom UCLAF og i de to beretninger fra Den Uafhængige Ekspertgruppe fremkommet beskyldninger og indledt efterforskning mod Kommissionen i en lang række forskellige anliggender. Nogle af disse beskyldninger har direkte at gøre med fællesskabsbevillinger inden for forskning og teknologi samt energipolitik og støtteprogrammer såsom TACIS og PHARE. Efter debatten om decharge for 1996 undersøgte en uafhængig ekspertgruppe, hvordan Kommissionen afslører og behandler tilfælde af svig og uforsvarlig forvaltning, og i de to ovennævnte beretninger nåede ekspertgruppen frem til sine konklusioner. I beslutningen af 4. maj 1999 indeholdende en orientering til Kommissionen om årsagerne til udsættelsen af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997 bemærkede EP, "at der ikke kan meddeles decharge til en afgående Kommission, der ikke kan indgå forpligtelser over for Europa-Parlamentet med hensyn til de fremtidige retningslinjer;" desuden mente EP, "at der inden den 15. oktober 1999 bør meddeles decharge til den nye Kommission under hensyntagen til de reformløfter den giver, jf. finansforordningens artikel 89, stk. 4".

Både Revisionsretten og Den Uafhængige Ekspertgruppe har konstateret problemer vedrørende de budgetposter, som i 1997 henhørte under udvalgets sagsområde. Af disse budgetposter har udvalget valgt at fokusere på:

- * Programmer for vedvarende energi (Joule-Thermie, Altener)
- * Ispra-instituttet under Det Fælles Forskningscenter (FFC)
- * Nuklear sikkerhed i Østeuropa
- * PHARE, TACIS og MEDA.

De konstaterede hovedproblemer er ikke noget særsyn for 1997, og der er to gennemgående fællestræk. For det første har der været en tendens til, at Kommissionen kaster sig ud i ambitiøse programmer uden at have tilstrækkeligt overblik over den praktiske gennemførelse af disse, hvilket navnlig har været tilfældet for programmer i tredjelande. For det andet har der været alvorlige forvaltningsmæssige mangler i Kommissionen, især med hensyn til samordningen på tværs af tjenestegrene og forvaltningen af eksterne kontrakter.

Udvalget er ikke ubekendt med det forvaltningsmæssige pres på Kommissionen og erkender, at alle institutioner har deres del af ansvaret for den voldsomme forøgelse af programmer. Ikke desto mindre mener udvalget, at begivenhederne omkring Kommissionens tilbagetrædelse tidligere på året understreger nødvendigheden af større agtpågivenhed om den måde, hvorpå de europæiske skatteyderes penge forvaltes og anvendes. Det skal bemærkes, at der efter Kommissionens tilbagetrædelse i 1997 nu er indledt bestræbelser i Kommissionen på at afhjælpe forvaltningsproblemerne. Nye forvaltningsprocedurer og kontrolmetoder er ved at blive indført – det må dog sikres, at de ikke bliver alt for overbureaukratiske og besværlige. Disse ændringer i Kommissionen burde ganske vist have været gennemført for længst, men er trods alt et velkomment skridt. Vort udvalg vil følge udviklingen med interesse.

¹⁹ Dok. PE 228.715.

Samtidig erkender udvalget, at også Parlamentet må forbedre sine overvågnings- og tilsynsprocedurer. Udvalgsmedlemmerne har derfor vedtaget at indføre nye mekanismer for overvågning af de budgetposter, der falder ind under udvalgets sagsområde, og de imødeser gerne yderligere retningslinjer fra Budgetkontroludvalget om fremtidige dechargeprocedurer.

1. Programmer for vedvarende energi

Både i årsberetningen om 1997-budgettet og i særberetning nr. 17/98 har Revisionsretten rettet opmærksomheden mod disse programmer og ved denne lejlighed påpeget en række problemer, der kan sammenfattes som følger:

- * Dårligt tværgående samarbejde mellem de for disse programmer ansvarlige generaldirektorater trods Rådets beslutning om sammenlægning af programmerne
- * Forvirrende forvaltningsforhold og dårlige procedurer for regnskabsføring og projektudvælgelse.

I Revisionsrettens øjne bevirkede disse problemer, at det var umuligt at evaluere, hvorvidt programmerne – som Parlamentet lægger stor vægt på - havde været en succes eller en fiasko. Dette er helt klart utilfredsstillende.

Forskningsdirektoratet har siden da taget skridt til at afhjælpe disse problemer og iværksat en hel serie af initiativer til forbedring af arbejdsgangen mellem de enkelte tjenestegrene og gennemskeligheden af projektudvælgelsen/evalueringen under det femte rammeprogram. Rekrutteringsprocedurerne for eksperter/midlertidigt personale, der i Den Uafhængige Ekspertgruppes beretning blev beskrevet som værende usædvanlig lemfældige, er også ved at blive strammet op – også i dette tilfælde noget, der burde være sket for længst. Udvalget vil følge disse velkomne ændringer omhyggeligt og med interesse.

2. ISPRA-instituttet

I de seneste år har FFC-instituttet i Ispra fået tildelt større selvstændighed i budgetplanlægningen og beslutningsprocessen i et forsøg på at gøre det mere åbent og konkurrencedygtigt på markedet for forskningsfinansiering. Dette har dog også medført et stigende antal påstande, der vedrørte udlicitering og personaleforhold, og som kulminerede med Budgetkontroludvalgets besøg på stedet i oktober 1998.

Udvalget deler Budgetkontroludvalgets foruroligelse efter dette besøg. Det tilskynder Budgetkontroludvalget til at fortsætte undersøgelserne af disse problemer (navnlig når det gælder demontering af nukleart udstyr og lønsomhedsanalysen af ECOCENTRE-planen) og anmoder om at blive inddraget helt og holdent i disse aktiviteter.

Udvalget bemærker også, at to af tilfældene med kontrakturegelmæssigheder og et af tilfældene med overtrædelse af personalebestemmelserne førte til disciplinære sanktioner; undersøgelsen af et tredje tilfælde vedrørende uregelmæssigheder verserer stadig.

Udvalget mener dog, at gennemgangen af disse administrative problemer ikke bør være til hinder for udviklingen af en ny videnskabelig strategi for FFC.

3. Nuklear sikkerhed i Østeuropa

Både Revisionsretten og Den Uafhængige Ekspertgruppe har behandlet væsentlige problemer i forbindelse med disse programmer. Problemerne kan sammenfattes som følger:

- * Utilstrækkelige menneskelige ressourcer i Kommissionen såvel med hensyn til sagkyndighed som i antal, hvilket vanskeliggøres yderligere af bestemmelserne om tidsbegrænsede kontrakter, som bevirker, at de ansatte fratræder deres poster, så snart de har opnået fuld fortrolighed med arbejdet
- * Problemer i forbindelse med kontrakttildeling og navnlig manglen på udbudsprocedurer med deraf følgende risici for dårlig kontrol med omkostningerne, hvilket har gjort det vanskeligt at sikre, at udgifterne afholdes på den bedst mulige måde og pengene bruges fornuftigt.

Det er ifølge sagens natur indviklet og vanskeligt at arbejde på atomanlæg i Central- og Østeuropa. Revisionsretten fandt imidlertid en lang række svagheder og problematiske forhold både i udformningen og gennemførelsen af disse programmer, som efter Revisionsrettens opfattelse end ikke kunne bortforklares med de meget vanskelige omstændigheder. Den Uafhængige Ekspertgruppe så på sin side mere eller mindre bort fra påstande om svig eller alvorlige uregelmæssigheder, men den rejste tvivl om Kommissionens evne til at føre en forsvarlig forvaltning af nukleare sikkerhedsprogrammer i Østeuropa - og det til trods for de sidste to års forvaltningsmæssige omlægninger. Disse bemærkninger giver anledning til alvorlig foruroligelse. En behørig sikkerhed på central- og østeuropæiske atomanlæg er afgørende for sikkerheden hos vore borgere og i det internationale samfund. Dette er noget, vi må have styr på. Der må fastlægges procedurer, der giver budgetmyndigheden mulighed for at vurdere virkningen af fællesskabsinterventioner som en hastesag. Vort udvalg vil så afgjort følge disse anliggender meget nøje.

4. Forvaltningen af eksterne aktioner

I regnskabsåret 1997 fik de central- og østeuropæiske lande og de sydlige middelhavslande tildelt en primær fortrinsstilling (i programmerne Phare, Tacis og Meda), og udvalget har sat disse spørgsmål i centrum for sin opmærksomhed. Også her skaber det problemer, at der er en tendens til at kaste sig ud i ambitiøse projekter, som er ude af proportioner med Kommissionens administrative, finansielle og logistiske evner til at styre dem. Et yderligere problem har været manglen på en klar vurdering af modtagernes behov og deres absorberingsevne. Dette har ført til lav udnyttelsesgrad og utilfredsstillende resultater i sidste ende, om end der kunne noteres visse fremskridt sammenlignet med tidligere år.

Udvalget er klar over, at Kommissionen har taget skridt til at overvinde disse problemer, navnlig gennem oprettelsen af STAP (teknisk og administrativ bistand til programmer), som skal betjene Phare, Tacis og Meda. STAP har dog ikke kunnet virkeliggøre sine målsætninger ved udgangen

af 1997: begrænsninger i støtteudgifter oversteg i vid udstrækning de budgetterede beløb, og visse forvaltningsomkostninger blev fortsat ikke konteret under STAP, hvilket ellers var meningen.

5. Bevillingsudnyttelsesgraden

Som følge af forskud udbetalt under PHARE blev der stillet likvide midler til rådighed (ca. 370 mio. ecu pr. 31. december 1997) for mellemlid mellem Kommissionen og de endelige modtagere, som de offentlige myndigheder kun kan kontrollere indirekte. Denne situation er et alvorligt symptom på programgennemførelsesproblemer af mere generel art. Der blev dog gjort visse fremskridt i forhold til tidligere regnskabsår. For programmerne TACIS og PHARE var de forpligtede beløb i 1997 hhv. 52% og 22% højere end i 1996, medens betalingerne under TACIS og PHARE for perioden 1996-1997 lå hhv. 16% og 11% højere end for perioden 1994-1995.

6. MEDA

Omfanget af de uindfrie forpligtelser ved udgangen af 1997 steg med 162% fra 475 mio. ecu til 1.244,7 mio. ecu. Af et samlet beløb på 211,6 mio. ecu afholdt over dette budgetkapitel i 1997 (67% af betalingsbevillingerne) vedrørte de 155 mio. ecu kun fire projekter med hurtig udbetaling: 130 mio. ecu var tiltænkt trancher vedrørende strukturel tilpasningsstøtte i Jordan, Marokko og Tunesien, og 25 mio. ecu skulle udgøre en særlig likviditetsreserve til den palæstinensiske myndighed. Disse tal viser, at betalingerne vedrørende andre og mere traditionelle projekter omfattede små beløb og var mindre end planlagt.

KONKLUSIONER

I betragtning af disse alvorlige problemer og det presserende behov for en afgørende forbedring af Kommissionens formåen på disse områder anmoder Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi Budgetkontroludvalget om at tage hensyn til følgende konklusioner i sin betænkning:

7. Vedvarende energi

- * Mener, at en forbedret tværgående forvaltning og samordning i Kommissionen er bydende nødvendig for at sikre effektiviteten af disse programmer.

Femte Rammeprogram

- * Hilser det velkomment, at der inden for Direktoratet for Forskning er taget skridt til afhjælpning af problemerne, men mener, at udviklingen bør overvåges nøje, idet der regelmæssigt aflægges rapport til det kompetente udvalg.

8. Ispra

- * Mener, at udviklingen i ISPRA og herunder den igangværende undersøgelse af påståede uregelmæssigheder må overvåges nøje, og opfordrer derfor Budgetkontroludvalget til i nært samarbejde med det rådgivende udvalg at fortsætte arbejdet inden for dette område.
- * Tilskynder Kommissionen til at fortsætte arbejdet med at gøre ISPRA mere konkurrencedygtig på forskningsmarkedet, samtidig med at der sikres en behørig kontrol og navnlig af kontrakttildelingsprocedurer.

9. Nuklear sikkerhed i Østeuropa

- * Mener, at dette er et område af central betydning for de europæiske borgere, og udtrykker alvorlig foruroligelse over de af Revisionsretten og Den Uafhængige Ekspertgruppe konstaterede problemer.
- * Opfordrer Kommissionen til at gennemføre en grundlæggende omstrukturering af de for disse programmer ansvarlige tjenestegrene og give dem personaleressourcer, som passer til opgavens komplicerede beskaffenhed, for derved at undgå unødigt afhængighed af eksterne parter.
- * Opfordrer til et bedre tværgående samarbejde mellem relevante kommissionstjenestegrene for at sikre den bedst mulige udnyttelse af personaleressourcerne.

10. Forvaltning af eksterne aktioner

- * Beklager, at bevillingerne til Phare, Meda og Tacis fortsat var præget af en lav udnyttelsesgrad på trods af visse fremskridt i udnyttelsen.
- * Erkender, at problemer med disse programmer ikke kun kunne tilskrives forvaltningsmæssige mangler i Kommissionen, men også de lokale forhold i modtagerlandene.
- * Opfordrer Kommissionen til yderligere at bestræbe sig for at få sat en stopper for for sen betaling af kontrakter og kræver især, at gyldige fakturaer betales inden for den normale periode.
- * Anerkender Kommissionens forsøg på at forbedre udnyttelsen og forvaltningen gennem initiativer som f.eks. STAP, men opfordrer indtrængende Kommissionen til at erkende, at der er behov for synlige fremskridt og resultater.

11. Generelt

- * Anmoder indtrængende Kommissionen om at gennemføre en forsvarlig og grundig reform af sine forvaltnings- og personalestrukturer, således at de kommer til at passe til den komplicerede beskaffenhed af de programmer, de er ansvarlige for.

- * Glæder sig over meddelelsen om, at der nu langt om længe er ved at blive udarbejdet reformforslag i Kommissionen i det øjemed at afhjælpe disse mangler, og forlanger, at udviklingen følges og ajourføres omhyggeligt af Europa-Parlamentet.
- * Mener, at der regelmæssigt bør stilles de nødvendige oplysninger til rådighed for Europa-Parlamentets forskellige udvalg, således at de kan føre et tættere tilsyn med udgifterne på de budgetposter, der falder ind under deres respektive sagsområder, og at der må iværksættes forbedrede procedurer med henblik herpå.